PAGLUBOG ng ARAW

Papalubog na ang araw sa kanluran
Dilim ay darating, buhay madirimlam
Karimla'y palapit, sinag naitago
Araw'y palubog, mundo'y mababago.

Araw ay kandungan ng mga pangarap,
Pananglaw ng buhay, pampawi ng ulap,
Sakaling mawala'y buha'y kay lungkot
Gabi ay daratal, kakila-kilabot.

Kuliglig humuhuni pagsapit ng gabi,
Iniwa'y mundong ligaya't pag-asa
Araw ay paalis balita ay pahatid
Wakas ay sasapit, sa iyo, sa madla.

Namamaalam na, araw ng pag-asa
Inihabili'y silahis ng sigla
Ito na ang gabi, palapit. . .palapit,
Lahat ng liwanag naglaho't . . .nawala!

NENITA RECTO

Mga TULA

ALITAPTAP

Katangi-tangi ka munting alitaptap,
Sa lahat ng uri ng mga kulisap
Taglay mo'y ilaw na kukuti-kutitap,
Tanglaw sa gabing nababalot ng ulap.

Sa gabing kay-dilim nag-iisa kang tala,
Liwanag mo'y parang bukang-liwayway
Sa mga nilikhang kailangan ay patnubay
Upang di maligaw sa daang sinusubaybay.

Ah! . . . Ilan kaya nati'y kawangis ng alitaptap?
May hawak na ilaw sa landas ng buhay
At yaong taong narimlan ng kasamaan
Sa ningas ng ilaw ay nababanaagan.

Anila'y, "huli ma't magaling ay naihahabol din."
Kaya ang alitaptap ay tularan natin
Ulirang gawa't ugali nati'y magsisilbing ilaw
Magbabaga't lalaganap sa sansinukuban.

V. L. JAYME Ph. B. II

Damo, Ulan at PAG-IBIG

Damong luntian noo'y aking napansin,
Dilaw at luoy na sa aking paningin;
Di ba't kahapon lang nang ako'y aliwin
Ng iyong karikta't kagandahang angkin!

Puso ko'y kinurot sa aking namasdan,
Damdami'y nayanig nitong nasaksihan;
Di na maitakwil yaring kapaitan,
Ako'y tulad nitong damong napagmasdan.

Nasaan na ngayon, ulang nagdidilig,
Iniwan ka ba't sukat ayaw nang magbalik?
Binigyan ka ng buhay, minahal at inibig.
Natiis niya ngayon, ang ikaw'y humibik?

Tila yaring puso'y ayaw nang kumibo,
Katulad mo'y damong lupaypay na't tuyo;
Mula ng iniwan ng ulang kasuyo
Pag-asa'y nawala't sa buhay lumayo.

Dinadalangin ko hikbi mo'y marinig,
Ng ibong sa iyo'y tila nakikinig;
Awitin mo ibon ang iyong narinig,
Upang damo't ula'y muling magkaniig.

Tila umuulan, oo't umuulan,
Galak ko ngayo'y walang mapagsidlan;
Natutuyong damo'y mahihimasmasan,
Muling sisigla kapag madiligan.

Kay gandang pagmasdan, ang luntiang paligid,
Buhay at pag-asa'y siyang pahiwatig;
Ang puso ko noong sa wari ko'y manhid,
Binuhay na uli ng iyong pag-ibig.

MYRNA DE LA PAZ — BSE-III